

پیام چریکهای فدائی خلق ایران به مناسبت اول

ماه مه (۱۱ اردیبهشت)، روز جهانی کارگر!

با فرا رسیدن اول ماه مه (۱۱ اردیبهشت) روز جهانی کارگر، بار دیگر بانگ صولتمند "کارگران جهان متحد شوید!" بر فراز صفوف جاری و طولانی گردانهای مختلف ارتش کارگران و زحمتکشان در سراسر گیتی با شدتی هر چه بیشتر به صدا درآمده است. این در شرایطی است که نظام استثمارگرانه سرمایه داری با تمامی تجلیات کثیف طبقاتی و ضد انسانی آن از هر طرف توسط کارگران گرسنه و محروم و به جان آمده از مظلوم این نظام، در سراسر جهان به مصاف طلبیده شده و مورد پیکار سرسختانه آنان قرار دارد.

طبقه کارگر امسال در شرایطی یاد سرخ رهبران پیشرو و انقلابی خود در یکصد و بیست و دومین سال پیش در آمریکا را پاس می دارد و در شرایطی پرچم آرمانها و مبارزه حق طلبانه آنها را در اهتزاز در می آورد که بورژوازی جهانی هجوم هر چه وحشیانه تری را به حیات و هستی آنان در سراسر دنیا سازمان داده اند. تشدید بحران اقتصادی علاج ناپذیر و وحشتناکی که ذاتی نظام سرمایه داری است باعث شده که سرمایه داران تبهکار و خونخوار و دولت های مدافع آنان بکوشند تا برای تخفیف این بیماری لاعلاج هر روز بیشتر از پیش خون توده های ستمدیده و محروم و در پیشاپیش آنان طبقه کارگر را مکیده و تلاش نمایند تا بار بحرانهای اقتصادی خود را با تشدید استثمار سرکوب توده های استثمار شونده و بویژه طبقه کارگر بر دوش آنان خالی کنند. این واقعیت نه فقط با شدت در کشورهای تحت سلطه امپریالیست ها جریان دارد بلکه حتی در باصطلاح "پیشرفته ترین" و "دمکرات" ترین کشورهای متروپل نیز استثمار نیروی کار و فشار بر روی توده های زحمتکش این جوامع بیش از گذشته گشته است.

گسترش روز افزون بحران اقتصادی و آتش جنگهای پی آمد این بحران که تنها و تنها برای ارضا حرص و ولع سیری ناپذیر گرداندگان نظام سرمایه داری، یعنی راهزنان بین المللی در گوشه و کنار دنیا و بویژه در خاورمیانه بر پا شده اند، تشدید فقر و بیکاری و گسترش صفوف ارتش ذخیره کار در سراسر دنیا، مسابقه در تصویب هر چه سریعتر و وسیعتر قوانین وحشیانه ضد کارگری در همه جوامع سرمایه داری و به خصوص در جوامعی که سرمایه داری وابسته بر آنها حاکم است، بازپس گیری پی در پی حقوق شناخته شده کارگران و... وبالاخره افزایش بی سابقه ارتش گرسنگان در شرایط وفور مواد غذایی در جهان، تنها و تنها گوشه هایی از اوضاع وخیم و غیر انسانی کنونی را به نمایش می گذارند. اینها همه تجلیات ظالمانه و غیر انسانی نظام سرمایه داری و همه آن چیزی است که این نظام برای بشریت در سراسر گیتی به ارمغان آورده است. فقر و گرسنگی و بیکاری که همگی زاینده نظام سرمایه داری می باشند، در برخی از کشورها کار را به جایی رسانده که مردم محروم و بویژه کارگران گرسنه و خانواده هایشان برای زنده ماندن حتی مجبور به "خوردن خاک" می شوند. این مورد در جریان شورش گرسنگان هائیتی بر ملا شد. همانطور که می دانیم چنین وضعی در شرایطی بوجود آمده است که اقلیت ناچیزی از سرمایه داران مفتخور و استثمارگر چنان ثروتهائی انباشته اند که در خیال نمی گنجد. همین سرمایه داران و دولت های مدافع آنها هستند که برای حفظ موقعیت خود از اعمال هیچ جنایتی در حق طبقه کارگر و اکثریت مردم جامعه رویگردان نیستند. از طرف دیگر در چنین شرایطی فریاد های کر کننده کارگزاران نظام سرمایه داری مبنی بر "آزادی" و "برابری" و "حقوق بشر" را می شنویم که گوش فلک را کر کرده. اما واقعیت این است که امروز چنان شرایط ناعادلانه و ظالمانه ای بر جهان حکمفرماست که بطور طبیعی سیل توده های محروم و گرسنه و در پیشاپیش آنان کارگران را به طور همزمان در بسیاری از کشورها روانه خیابانها ساخته و حاکمیت سیاه نظام سرمایه داری را در جبهه ای دیگر به چالش کشیده است. امروز در قرن بیست و یکم فریاد گرسنگان و فریاد مبارزه جوانه آنان از هائیتی گرفته تا مصر و بنگلادش و بورکینا فاسو و سنگال و ... بگوش می رسد.

کارگران تحت ستم ایران نیز در شرایطی به استقبال روز جهانی کارگر می روند که تحت نظام دیکتاتوری بورژوازی وابسته، طبقه کارگر در یکی از سخت ترین اوضاع زیست و معیشت خود در سالهای اخیر به سر می برد. در زیر

حاکمیت سیاه این نظام است که ما می بینیم دولت احمدی نژاد مزدور که وعده می داد برای حفاظت از منافع کارگران محروم بر سر کار آمده و می خواهد "پول نفت" را بر سر سفره تھی آنان بیاورد چگونه با بیشمرمی تمام به سرکوب وحشیانه تر کارگران پرداخته و دست بورژوازی زالوصفت حاکم را در تشدید چپاول و استثمار طبقه کارگر ایران بیشتر از هر زمان دیگری باز گذاشته است. تصویب دستمزدهای ناچیز و بسیار پایینتر از خط فقر و عدم پرداخت به موقع همان دستمزدها، اخراج فله ای کارگران بدون تقبل کوچکترین مسئولیتی در قبال آنان (در یک مورد می توان به اخراج ۵۰۰۰۰ کارگر قراردادی در اولین روزهای سال جدید اشاره کرد) ، تحمیل قرارداد های موقت و تحمیل دیگر شیوه های استثمارگرانه آشکار به بخش اعظم طبقه کارگر ایران، اعمال یک دیکتاتوری شدید و وسیعاً قهرآمیز در تمام عرصه های کار و زندگی کارگران و از جمله پایمال کردن حق ایجاد تشکل های صنفی این طبقه، و بالاخره پیگرد و تعقیب فعالان حقوق صنفی کارگران و سرکوب وحشیانه هر گونه حرکت اعتراضی کارگران برای بهبود شرایط کار و زیست تنها گوشه ای از اوضاع وحشتناک زندگی کارگران ایران در نظام سرمایه داری وابسته ایران و تحت دیکتاتوری حاکم را نشان می دهد.

با در نظر گرفتن واقعیت فوق، فشارهای اقتصادی- اجتماعی بر کارگران از یک طرف و وجود روحیه مبارزاتی در آنان از طرف دیگر باعث شده که علیرغم همه موانع موجود کارگران به مبارزه برخیزند، بگونه ای که ما هر روز با موج نوینی از اعتراضات و اعتصابات و حرکات قهرآمیز کارگری در جامعه تحت سلطه خود روبرو هستیم. در این میان می توان اعتراض و اعتصاب دلاورانه کارگران کارخانه لاستیک سازی البرز و مسدود ساختن جاده تهران - اسلام شهر توسط کارگران به جان آمده در فروردین ماه امسال را به عنوان نمونه ذکر نمود که البته تنها یکی از نمونه های مبارزات کارگری در همین سال جاری می باشند.

تجربه سالها زندگی مشقت بار کارگران ایران در زیر حاکمیت سیاه رژیم ضد خلقی جمهوری اسلامی ثابت نموده که تا چنین نظام استثمارگرانه ای پا برجاست بندهای استثمار همچنان بر دست و پای کارگران بسته خواهد ماند. تجربه تمامی دولتهای کارگزار جمهوری اسلامی در طول تقریباً ۳ دهه اخیر نشان داده است که صرف نظر از هر تغییری که در آرایش سیاسی گاه و بیگاه مزدوران حاکم ایجاد گشته، در زندگی کارگران زحمتکش ما نه تنها بهبودی حاصل نشده بلکه اوضاع زیست و معاش کارگران هر دوره بدتر و وخیم تر از دوره قبلی گشته است. این واقعیتی است که به ناگزیر چشم اندازی جز مبارزه برای برافکندن این نظام و تمامی تجلیات کثیف طبقاتی آن را در مقابل کارگران این طبقه دورانساز قرار نمی دهد.

در اول ماه مه امسال یاد رهبران پیشرو و قهرمان کارگران در سال ۱۸۸۶ و خاطره تمامی کارگران پیشرو و انقلابی ای که در راه تحقق آرمانهای سترگ طبقه خود مبنی بر نابودی نظام استثمارگرانه سرمایه داری و برقراری یک نظام فارغ از هر گونه استثمار و ستم طبقاتی جان باخته اند را گرامی می داریم و برای کارگران مبارز در پیشرفت مبارزه برعلیه دشمنان رنگارنگ خود آرزوی موفقیت می کنیم.

زنده باد اول ماه مه. روز جهانی کارگر!

نابود باد نظام سرمایه داری جهانی!

مرگ بر رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی!

پیروز باد انقلاب! زنده باد کمونیسم!

با ایمان به پیروزی راهمان

چریکهای فدائی خلق ایران

اردیبهشت ۱۳۸۷